

MARA

(sau ZORI)

Plecat-am ca și Rut odinioară
Din Betleem cu pâinea subțioară
Spre un Moab de vis rătăcitori
Străini de Iahve și de sărbători...

Și-am dat de bine și de-nvălmășeală
De idoli și de fete cu beteală
Și fiii noștri au plecat în zori
Mahlon și Chilion tremurători...

Iar tu, Elimelec, fără de țară
De-ai fi aici la Mara cea amară
Ai plânge-n necurmăte frământări
Câmpiile Moabului sunt mări...

Talazurile Tale toate iară
Dau peste mine-n fiecare seară
Și-s singură cu singure nurori
Și gânduri negre mă cuprind fiori...

Dar dinspre Casa Pâinii parcă zboară
Zvon bun de bune ploii iar peste țară
Și-un gând necunoscut prin albe flori
Te cheamă să te-ntorci la sărbători...

- Rămâneți, fiicelor, sunt prea amară
De Iahve sunt umplută de ocară
Întoarceți-vă spre-un alt popor
Odihnă să găsiți e mai ușor...

Și plâng nurorile și iar și iară
Ți-e inima de țară mai amară
Și nu știi cum să-mparți al păcii dor
Dorind să le oferi un viitor...

Și Orpa se frământă, e-ntro-o doară
Trecut și viitor o împresoară
Și-ntr-un târziu sărut tremurător
O-ndepărtează-n pas șovăitor...

- Întoarce-te și tu, o Rut, fecioară
Din legământ pierdut odinioară
Eu sunt prea amărâtă și-o să mor
Iar tu vei fi străină-n alt popor...

- Nu sta de mine să te las, o Mară
Yehova ne va duce-ntr-altă țară
Și El va fi de toți îndurător
Cum tu ne-ai fost și mamă și rozor...

.....
Și-nduplecată te-ai lăsat povară
Și-ncet plecat-ați drum întors spre seară
Spre sanctuarul pâinii cu zăvor
În legământ de pace roditor...

Și-i dimineață-n Betleem și-i vară
Și holdele sunt albe de secară
Și-n arie Boaz așteaptă zori
Să treiere sămânța-n sărbători...
